

مشکلی دارم ز دانشمند مجلس باز پرس

توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر می میکنند

(حافظ)

توبه

ترجمه و تعلیق : الحاج هیله من غزنوی

مهتم : محمد زمان

۱۳۷۷

مشکلی دارم ز دانشمند مجلس باز پرس

توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر می میکنند

(حافظ)

توبه

کتابخانه شخصی الحاج هیله من غزنوی
Pvt Library of A.H. Hilaman

ترجمه و تعلیق: الحاج هیله من غزنوی

مہتمم: محمد زمان

۱۳۷۷

اهداء به :

قايلاں قول لا الہ الا اللہ و معتکفان حرم کبریا

Public Library of A.H. Hissman

مشخصات رساله

نام رسالہ : توبہ

ترجمہ و تعلیق: الحاج «ہیلہ من» غزنوی

مہتمم : محمد زمان

کمیوزر : عبدالصبور «کریم»

سال طبع: ۱۳۷۷ هـ ش ۱۴۱۹ هـ ق

محل طبع : کتابخانه دانش

تیراژ : ۵۰۰ جلد

بسم الله الرحمن الرحيم

فهرست

صفحه	موضوع
۲	آن گناه‌ای که سبب لعنت بنی اسرائیل گشت
۵	ضررهای گناه و نشانهای آن
۸	سبب‌های توبه
۱۱	بخشش خداوند متعال نامحدود است
۱۴	حکایت یک گنه‌کار
۱۸	سرکشی بدون از مایوسی و ناامیدی نتیجه دیگر ندارد
۲۱	سبب دوم: مرگ و سختی آنرا به یاد داشتن
۲۸	سبب سوم: ترس از عذاب خداوند؛ ج
۳۴	سبب چهارم: به یاد داشتن نعمات خداوند؛ ج
۳۶	سبب پنجم: شنیدن قصه‌های توبه‌کننده گان
۴۰	سبب ششم: شناخت وسعت رحمت خداوند؛ ج

بسم الله الرحمن الرحيم

تقریظ

قال النبي صلى الله عليه واله وسلم التائب من الذنب كمن لا ذنب له .
زمونور خور او گران پیغمبر محمد صلى الله عليه واله وسلم ویلی دی: - توبه
ویستونکی له گناه څخه داسی دی لکه بیخی چه ئی گناه نه وی کړی .
الله ته چه څوک د کړو گناهونو څخه وروسته د رجوع، انابت، او عاجزی سر تپیت
کاندی نو الله پری زښت ډیر خوشحالیری، توبه انسانانو ته او په ځانگړی ډول
مسلمانانو ته د اساسی خوینی سبب گرځی خو په دی شرط چه په اخلاص او
ربښتنولی « صداقت » سره ئی ویاسی او د شیطانی او منحرفو لارو څخه په
سپیشلی، پاک او سوچه نیت راوگرځی په گټو قرانی او د حدیثو په نصوصو
کینی چه مستنده بڼه لری راغلی چې توبه مسلمانانو ته د جنت تلپاتی او ابدی
لاری چاری په ډېر ښه ډول برابر وی . په همدی هکله ښاغلی محترم الحاج
عبدالباقي هيله من صاحب چې زمونږ په افغانی ټولنه کینی یو پوه تکړه او صوفی
لیکوال انگیرل کیږی د توبی په ډول د نورو غوره موضوعاتو سره ډېره مینه لری
یو کتابگوټی چې په لومړی ځل په عربی ژبه لیکل شوی او بیا پښتو ژباړل شوی
وو. په روانه ښکلی دري ژبه د یو څه په زړه پوری تعلیقاتو په زیاتونه ئی ژباړلی
او د چاپ ډگر نه تیر شو .

د محترم هيله من صاحب د نوموړی کتاب گوټی د دري ژباړی او تعلیقاتو
بنسټیزه او اساسی موخه (هدف) د مسلمانانو او په ځانگړی ډول دري ژبو
افغانانو ته د توبی د ویستو اساسی اصولو، قواعدو، او سیبونو ښودنه ده چې

مسلمانانوته په څه ډول د جنت دروازی پرانستل شي ؟
 زه د هیله من صاحب د « توبه » په نامه دغه کتابگوټی چې ورسره ئی د یو څه
 تعلیقاتو په زیاتونه ئی راژباړلی دی د زړه له تله مبارکی ورته وړاندی کوم او
 دغه کوښښ یو زړه پوری زیار انگیرم او دی ^{جنت} گران دری ژبو لوستوالوته د
 کتابگوټی په لوستنه د توبی توفیق او توان ورکاندی .
 امین ثم امین یارب العلمین

په پای کښی یو دوه قطعی
 جتنونه ئی نصیب شی ازاسته
 د گناه نه چې چا وسته توبه
 خوشحالیری الله پاک په توبی باندی
 د توبی نه بل شی نشته دی ښایسته

x x x x

چا چې له گناه نه په اخلاص توبه وئستلی
 ښکلی نورانی خیره ئی نوره ښکلی شوی
 گوره انډیواله د توبی سبب ته گوره
 سمه برابره ئی جنت ته لار وئستلی
 مولانا فضل قادر انډیوال

نیټه د سمبر ۱۹۹۸ پیښور کبابیان ورسک ورد بهاری کالونی

مقدمه

بنام خدای تواب و مهربان

سپاس بیکران خداوند منان را و درودی بی پایان بر روان شفیع المذنبین و رحمت العالمین و اما بعد : اثر طریق التوابین بزبان عربی که توسط محترم عابد به پشتو ترجمه شده بود بسیار اثر سودمند و در عصر حاضر خوانش آن از ضروریات عمده و اساسی مومنان و موحدان بشمار میرود لذا خواستم با قلم نارسای خود به دیری ترجمه نموده خدمت دوستان با ایمان و صاحب دل قرار دهم آری توبه باز گشتن از چیز ناقص و نازل و روی آوردن به چیز کامل و عالی میباشد و بصورت کل دور کن دارد .

۱ - ندامت بر گناه گذشته

۲ - قصد کردن بر ترک گناه آینده

توبه چون باشد پشیمان آمدن	بر در حق تو مسلمان آمدن
خدمتی از سر گرفتن با نیاز	با حقیقت روی کردن از مجاز

در عرفان و تصوف اسلامی نیز سیر رجوعی مقام اولین طالب یا سالک بوده آنرا باب الابواب گویند که دروازه همه دروازه ها میباشد . در تصوف قدم اول توبه میباشد همچنان در شریعت اسلام عزیز نیز اساس و شروع راه نجات و فلاح دارین همین انابت توبه و استغفار است ، سید المستغفرین و امام المتقین روزانه بار بار استغفار می گفتند با آنکه ذات مقدسش بعد از خداوند بزرگ بود . معصوم و

دارای مقام رفیع بوده و است ، بناً ما به پیروی از پیشوای گرامی خود باید متوجه توبه و استغفار گردیده و از فیوض آن بهر مند گردیم خداوند غفار در سوره هود می فرماید :

« از گناهان تان آمرزش از خدا طلبید و به درگاه او توبه و انابه کنید که شما را تا اجل معین و هنگام مرگ لذت و بهره نیکو بخشد از مخبر صادق رسول مقبول علیه السلام ابوهریره : رض : روایت می کند که فرموده اند " وقتی بنده مرتکب خطائی می شود در قلب او نقطه تولید می شود باری اگر آنرا دور ساخت و مغفرت طلب نمود قلب او صیقل گردیده از آنگناه پاک میگردد اما اگر به گناه باز گشت آن نقطه های سیاه بیشتر گردیده قلب او را میپوشاند استغفار ، توبه سبب قوت و انشراح قلب گردیده قلب را صیقل میدهد ندای حق را شنوید که می فرماید : کجاست آنانی که شرایط و سختی ها آنها را متزلزل گردانیده تا به استغفار پناه برند .

کجاست آنانی که گناهان زنده گی را بر آنان تنگ گردانیده تا در فضای وسیع استغفار جای گیرند .

کجاست مردم محتاج و مضطرب و مدیون و مساکین تا از خوان با برکت استغفار رفع حوائج نمایند .

پس بیایید ای کسانی که به غم ها ، قرضها ، گناهان ، مسکنت ، مشکلات شدید و اضطرابات گرفتاریم .

ای کسانی که میخواهید اولاد داشته از سعادت مندان دنیا و آخرت باشید .

بیایید از خداوند مهربان طلب مغفرت نمائیم بدانید و معتقد باشید که مغفرت

خداوند شامل حال ماست .

خواننده صاحب‌دل و دانشمند ! متن رساله بزبان بسیار ساده بخاطر استفاده و
استغاضه همگان ترجمه شده که البته بدین ملحوظ معذورم خواهید داشت .

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

با عرض احترام

الحاج عبدالباقی «هیله من» غزنوی

موسس و مسوؤل انجمن ادبی هجویری

ماه رمضان و غفران سال ۱۴۱۹ هـ ق شهر پشاور

بنام خداوند ثواب و رحیم

سیب های توبه

- ۱- احساس غربت و کمبود آرزوها و آمل.
- ۲- زیاد یاد کردن مرگ و مشکلات و سختی های مرگ را به یاد داشتن و به همین طور به یاد داشتن حالات که انسان بعد از مرگ با آن روبرو میشود.
- ۳- ترس از این که در پیش خداوند؛ ج؛ امتحان دادن بسیار مشکل است و هیچکس محکمه و محاسبه مانند خداوند؛ ج؛ کرده نمی تواند و امتحان در پیش خداوند؛ ج؛.
- ۴- به یاد داشتن نعمت های خداوند؛ ج؛.
- ۵- شنیدن گپها و واقعات توبه کننده گان.
- ۶- شناختن وسعت نعمت های خداوند؛ ج؛.

آن گناه‌ای که سبب لعنت بنی اسرائیل گشت:

هر مسلمان باید به این خوب بفهمد که گناه دل را می پوشاند و سیاه میکند، و دل ها را کج میکند و بطرف بی راهی آنها را می برد.

گناه انسان را از محیط عبادت الهی خارج میکند. این گناه است که انسان را بجای مسجد به مراکز فحشا و رزایل میبرد، گناه است که انسان را از شنیدن قرآن منع میکند و او را به شنیدن آهنگ ها تشویق میکند: گناه است که پیشانی انسان را از افتخار سجده حضور خداوند:ج: بی بهره میکند و بطرف بی راهی آنرا میبرد، گناه است که رابطه بین انسان و معبودش را قطع میکند و یک تماشای عجب اینکه ما همه مشغول گناه هستیم، دست عالم آلوده به گناه است، متعلم خود را به گناه آلوده می سازد، اطفال ما در گناه کلان می شوند، تربیه و پرورش آنها با گناه می شود، کلاتهای ما بطرف گناه روان اند، مرد ها گناه میکند، زن ها گناه میکند، هیچکس در فکر عفت و عصمت خود نیست، در محیط پراز معصیت زنده گی میکنیم: خلاصه این که هیچ جای از گناه خالی نیست: از هر طرف گناه ما را گیر کرده است.

خداوند:ج: در باره آنانکه گناه را پیشه خود کرده بود قدر و عزت رحمت، خداوند:ج: را غنی کرد حدود و سرحدات خداوند:ج: را زیر پا کرده بود، در سوره المایده در آیه (۱۳) اینطور می فرماید:

(فبما نقضهم ميثاقهم لعنا هم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون الكلم عن مواضعه)

ونسوا حظا مما ذكر بيه ط

ترجمه: {پس با شکستن وعده، به اینها لعنت فرستادم و دل هایشان را سخت کردم، این ها حق خود را از یاد برده بودند و نصیحت که دستورات برایشان شده بود از یاد برده بود (تابع بودن حضرت محمد (ص) در تورات).

این اشخاص قوم بنی اسرائیل را خداوند متعال (ج) خود به مردم آشکار کرد. بنی اسرائیل آن قوم سرکش بود که کتاب پاک خداوند (ج) را پشت سر گذاشته و با شریعت الهی به خواهشات نفسانی خود عداوت کرد، به عهد های که با خداوند (ج) کرده بود هیچ وفا نکرد. قدر و عزت هیچ یک از نعمت های خداوند را نکرد.

بنی اسرائیل آن قوم بود که بر خواهشات نفسانی سوار بوده و به هر طرف که میبردنش در فکرش نبودند، در فسق و فجور تا موی سر غرق بودند، از حدود الهی بطور آشکار سرکشی میکرد، و بقسم خرهای میزستند که کتاب ها بالای آن بار باشد و بدون آن بردن آن چیز دیگری را نمی فهمیدند (آنها که اشخاص دیگر بالای آنها بار کرده باشد).

خداوند (ج) در مورد این قسم مردم سرکش در سوره الاعراف در آیه (۱۷۵ - ۱۷۶) چنین می فرماید:

{واتلُ علیهم نبا الذی آتیناهُ آیاتِنَا فانسَلَخْ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّیْطَانُ فَکانَ مِنَ الْغاوِینَ . ولَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَکِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ کَمَثَلِ الْکَبِ ، اِنْ تَحْمُلْ عَلَیْهِ یَلْهَثُ اَوْ تَتْرَکْهُ یَلْهَثُ ، ذَلِکَ مِثْلُ الْقَوْمِ الذِّینَ کَذَّبُوا بِآیَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُونَ } .

ترجمه : (و بخوان بر آنها قصه آن کس را که داده بودم به او علم آیت ها را پس بر آمد از قلب او علم آیت ها ، و باز گرفت راه شیطان را در پیش گرفت ، و گردید او از جمله گمراهان ، اگر می خواستم او را بلند می کردیم او را توسط آن آیت ها ، ولی کجی نشان داد بطرف زمین و تابعیت خواهشات نفسانی خود را کرد مثال او مانند سگ است ، اگر فشار بالایش بیاوری قوله مپکشد ، این مثال آن قوم است که آیت های ما را دروغ می شمارد ، پس برایش بکن این قصه را ، باید فکر کنند : همراهی خود ؛).

آنها مردمی بودند که شریعت الهی را معطل کرده بودند و هیچ به آن عمل نمی کردند مگر به آن چیز های که به فایده دنیوی آنها بود از این سبب مورد قهر و غضب خداوند ؛ ج : قرار گرفتند ، و هر آنکس که نافرمانی خداوند ؛ ج : را کند مورد قهر و غضب خداوند ؛ ج : واقع میشوند .

ضررهای گناه و نشانه‌های آن

گناهان نشانها و ضررهای آشکارا دارد ما می‌خواهیم که از جمله آنها چند مثال را در اینجا ذکر کنیم و برای مطالعه کردن آنرا مورد استفاده قرار دهیم تا خداوند؛ ج؛ ما را از آن در امان خود نگاه کند.

۱ - ضرر اولی و بسیار خطرناک گناه این است که گناه مانند مهر بد بختی بالای دل ثبت میشود، و وقتی که مهر گناه به دل زده شود باز هیچ چیز را هم قبول نمی‌کند مانند که خداوند؛ ج؛ در سوره البقره در آیه (۷۴) می‌فرماید:

{ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً، وَأَنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ. وَأَنْ مِنْهَا لَمَّا يَنْشَقُّ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ، وَأَنْ مِنْهَا لَمَّا يَغْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ}.

ترجمه: باز دل‌های شما سخت شد بعد از او، پس این دل‌ها بقسم سنگ سخت شد از سنگ هم سخت‌تر، بخاطریکه بعضی سنگ‌ها است که سوراخ‌اند و آب از آن‌ها جاری است، بعضی از سنگ‌ها می‌ترکد و آب از آن خارج میشود و بعضی سنگ‌ها است که از ترس خداوند؛ ج؛ لول می‌خورد،

روایت است که شخصی به زنی نامحرم دید، یک مرد دیگر صالح به او گفت: که هلاک شوی مرده این عذاب را خواهی چشید اگر بعد از چند وقت هم باشد آن مرد برایش گفت: (بعد از چهل سال قرآن از یادم رفت این جزاء یک بار دیدن ناروا بود).

به این گپ باید هر شخص فکر کند که وقتی که اشخاص نیک بکدیگر را به یک

دیدن ملامت میکرد و از عواقب آن یکدیگر را می ترساندن ، پس حال آن مردم چه خواهد باشد که گناه کلان و بزرگ مانند کوه ها دارد ، و هیچ در فکر آن هم نیست که کدام کار صورت گرفته بانی : (این یک حالت خطرناک است ، خداوند هر مسلمان را از آن در امان خود نگاه کند) .

پس ای برادران مسلمان ! از ضرر های گناه یک ضرر کلان این است که دل انسان را سخت میسازد ، و وقتی که دل انسان سخت شود باز در فکر هیچ چیزی نمی باشد ، نه در فکر دوست نه در فکر پدر و مادر و هم در فکر آزار آنها می باشد ، نه از بی حیائی و کار های بد شرم میکند و نه از نام بدی و رسوائی دیگران می ترسد . از سختی دل ها در معاشره جنجال و جنگ پیدا میشود ، خیانت ، تقلب ، اختلاس ، دروغ ، فریب صفات و مشخصات این معاشره می شود ، مثل که از اشخاص قسی القلوب ساخته شده باشد و در این قسم معاشره جستجو کردن خیر کاری عقلی است و بی مفهوم می باشد .

۲ - از اثرات گناه به یک این است که وقتی انسان در دام گناه بند شود باز رها کردن او نا ممکن است (بدون از توبه) .

انسان گنهکار که وقتی به گناه کمر خود را بسته کند باز از هیچ قسم جرم و گناه دوری نمی کند ، هر کار ناروا که در پیشش بیاید میکند ، تا وقتی در گناه پیش میرود که مورد لعنت خداوند ؛ ج ؛ قرار گیرد . خداوند ؛ ج ؛ در سوره البقره در آیت (۱۶۱ - ۱۶۲) می فرماید :

{ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا وَاُولَئِكَ كَفَارٌ اُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ ، خَالِدِیْنَ فِیْهَا ، لَا یُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ یُنظَرُونَ }

ترجمه: (آن کسانی که کافر شده و در آن کفرش ببرد ، آنها آن کسانی اند که لعنت خداوند بج؛ فرشته ها و تمام مردم مسلمان برایشانست ، و آنها همبش در آن میباشد ، عذاب آنها کم نخواهد شد و به آنها مهلت نخواهد داد (به توبه و پابه رحمت به او دیده نخواهد شد) .

اثرات مضر گناه زیاد میباشد که ذکر آنها در این جا ناممکن و غیر ضروری است ، در الفاظ مختصر باید گفت که هر مسلمان باید توبه را پیشه خود کرده و از عذاب گناه باید هیچ وقت هم غافل نباشد ، مادر مورد این موضوع رساله دیگر تحت عنوان «عقوبات المعاصی» نوشته کردیم که اگر خواننده گان می خواهد که معلومات بیشتر در این مورد حاصل کنید می توانید که از آن رساله فایده بگیرید.

سبب‌های توبه

طوری که گناه سبب‌های، مختلف دارد، جبران و دفع آن یعنی انابت و توبه هم سبب‌های مختلف دارد، که از آن جمله چند مثال را ذکر می‌کنیم.

۱- خواهشات و آرزوهای خود را باید کم کنیم.

طریقه اولی توبه انابت الی الله این است که انسان باید بفهمد که در این دنیای فانی عمر ابدی ندارد و به علم یقین باید بفهمد که یک روز از این جا رخصت خواهد شد، از این سبب خداوند؛ ج: در سوره فاطر در آیه (۳۷) می‌فرماید:

{اولم نعمرکم مایتذکر فیه من نذکر و جاءکم الذیر} . **اذذیر**

ترجمه: (می‌گویم که آیا زندگی را نداده بودم برایشان آنقدر که پند بگیرد در آن اشخاص که می‌خواهد که پند بگیرد و آمد برای شما ترساننده).

بعضی از عالمان می‌گویند که (نذیر) به معنی پیری و کهنه بودن است، و بعضی به این نظر اند که (نذیر) حضرت رسول اکرم؛ ص: است.

در یک روایت صحیح آمده که یکروز رسول اکرم؛ ص: سر تپه صفا ایستاده و به صدای بلند فرمود:

(یا بنی عبد مناف، یا بنی هاشم، یا عباس یا عم رسول الله، یا فاطمه بنت

محمد؛ ص: انقذی نفسک من النار فانی لا املک لک من الله شیئا).

ترجمه: (ای اولاد عبد مناف، ای اولاد هاشم، ای عباس ای کاکای رسول خداوند

؛ ج: ای دختر محمد؛ ص: فاطمه جان‌هایتان را خود از آتش دور نگاه کنید

، زیرا من اختیار داری هیچ چیز را هم نمی‌توانم).

پس وقتی که رسول الله: ص؛ اختیار داری قبیله و خویشاوند خود را و کاکا و دختر خود را در مقابل خداوند: ج؛ کرده نمیتواند و هیچ یک از ضررهای آنها را دفع کرده نمی تواند و هیچ فایده را برایش رسانده نمی تواند ، پس اول به خود باز به تو ای برادر مسلمان و همه مسلمانان میگویم که یگانه راه نجات ن از عذاب خداوند: ج؛ کشیدن توبه مخلصانه و صادقانه است ، پس از این سبب هر مسلمان باید در کشیدن توبه بسیار عجله کند تا وقت از دستش نرود ، بعد از کشیدن توبه تا توان دارد کوشش کند که از گناه دور باشد . بعضی مردم اند که از اول راه حقیقت و راستی را در پیش میگیرد ، عبادت و بندگی خداوند را به بسیار اخلاص و صداقت میکند ، صداقت امانت و اخلاص را مرام و مقصد زنده گی خود کرده ، مشغول فکر و ذکر خداوند: ج؛ می باشد ، صاحب اخلاق خوب و صفات نیک می باشد ، مگر باز وقتی سراو می آید به جای راه حقیقت ، راه حقه بی راهی و ضلالت روی خود را میگرداند ، آهنگ می شنود ، تماشای رقاصه ها را میکند ، و به مجالس بی حیائی مینشیند ، با مردم بد اخلاق نشست و برخاست می کند ، پس در این صورت چی چیز باید شود ؟ و بکدام قسمت زندگی این قسم انسان باید ترجیح داده شود ؟ در این مورد روایت های ذیل بسیار جالب اند و آن اینکه: یک مرد بنی اسرائیل چهل سال زندگی خود را صرف عبادت خداوند: ج؛ کرده بود ، و بعد چهل سال زندگی گناه سرکشی داشت ، یک روز در پیش آیینۀ استاده شد و نشانه های پیری را بسیا آشکار در ریش خود تماشا کرد ، با دیدن این تماشاه با خود گفت : ای پروردگار من ! چهل سال عبادت را کرده ام و چهل سال نافرمانی ترا ، پس تو مرا در حضور خود قبول خواه کرد ؟ برایش گفته شد :

(عبادت بت را کردی او ترا قبول کرد ، باز که سرکشی کردی به تو مهلت داد و اگر حالا دوباره توبه رجوع کنی ترا قبول میکند) .

البته هیچکس باید این فکر را نکند که انسان یک زندگی دارد که یک بار اگر مشغول گناه شد باز در دنیا و آخرت در خسران خواهد بود ، در هیچ صورت هم این صحیح نیست ، انسان در زندگی با بسیار بلندی ها و پستی ها روبرو می شود ، اگر چیزی از او غلط شود باید مایوس نشود ، دروازه های رحمت خداوند ؛ ج ؛ باز است و قبول شدن توبه خواست ذات عالی الهی می باشد ، داد و رحمت خداوند ؛ ج ؛ و بخشیدن خداوند ؛ ج ؛ در حدود بند شده نمی تواند و نه در شمارش خلاص می شود . هر چیز او تعالی از حدود بلند و آزاد می باشد . انسان اگر هر وقت بخواهد خیر ، برکت ، نعمت و سعادت الهی را حاصل کرده می تواند ، چپ در شب و چپ در روز ، خداوند ؛ ج ؛ در یک حدیث قدسی می فرماید :

(ای بند گانمن ! شما در شب و روز گناه می کنید و من همه گناه ها را می بخشم ، پس از من بخشش طلب کنید تا بخشش برایتان بکنم) .

بخشش خداوند متعال نامحدود است

در حدیث قدسی که سند صحیح ترمذی آنرا روایت کرده خداوند: ج؛ می فرماید: (ای اولاده آدم! یقیناً تو (از من دعا نمی خواهی) و از من خواست نمی کنی مگر این که من خواهد بخشش کنم آن اعمال که از تو صادر شده، من پروا ندارم که اگر تپه گناه تو تا آسمان هم برسد باز از من بخشش بطلب من برایت بخشش میکنم آن اعمال که از تو سرزده شد این هم برای من کدام تفاوت ندارد ای پسر آدم که اگر تو به اندازه زمین گناه کنی و باز به من در آن حالت بیایی که بمن هیچ چیز را شریک نشمرده باشی من همانقدر بخشش میکنم).

در صحیحات روایت است که شخصی گناه زیاد کرده بود، او در وقت مردن به اولاد خود گفت که وقتی که مرد خوب خس و چوب جمع کند و جسد او را بسوزاند و خاکستر او را باد کند تا گم شود و خاکستر او را باد ببرد.

او مرد فکر کرده بود که اگر به او این کار صورت گیرد پس خداوند قدر نخواهد او را جمع توانست که تا پرسش آن کرده ها را ازش کند که در دنیا کرده بود، لیکن خداوند: ج؛ میفرماید:

(پس برای ما مثال و پندایش خود را فراموش کرده، مینگوید که کی این استخوانهای را زنده میکند در حالیکه پوسیده شده، برایش بگو که زنده میکند آن ذاتی که برای بار اول ترا پیدا کرد).

(سوره یس آیت ۷۸ - ۷۹).

به همین قسم خداوند: ج؛ در سوره البلد در آیه (۸ - ۹ - ۱۰) میفرماید:

(آیا نداده‌ام به او (انسان) دو چشم و زبان و دلب و برایش هر دو را را نشان داده‌ام (خیر و شر)).

به همین قسم خداوند:ج؛ در سوره‌الذهر در آیت‌های (۱-۲-۳) می‌فرماید:
(آیا بالای انسان اینطور وقت آمده از زمانه که هیچ یاد از آن نمی‌شود یقیناً که آفریده‌ایم ما انسان را از نطفه مخلوط و گشتانیدیم او را شنونده و بیننده، یقیناً که ما برایش راه را نشان دادیم (هدایت)، پس اگر شکر میکشی یا ناشکری)
وقتی که آن مرد مُرد پسرانش مطابق وصیتش او را معامله کرد، خداوند:ج؛ از او پرسید که: (ای بنده من! چنی چیز ترا به کردن این کار مجبور کرد؟
آن مرد عرض کرد که ای خداوند:ج؛ ترس تو و گناهان خودم مرا به کردن این کار مجبور کرد، خداوند فرمود!

(ای فرشته‌های من، شما را شاهد می‌گردانم به این که من این بنده خود را معاف کردم و به جنت داخلش کردم (در لفظی دیگر آمده که من بخشش برایش کردم).
بسیار مجرم‌ها و گنهکاران است که هیچ فکر ملاقات با خداوند:ج؛ در فکرش نمی‌باشد، جوانان بقسم مسلسل گناه می‌کنند و فکر می‌کنند که تا وقتی که انسان پیر نشود نمی‌میرد، در حالیکه این قسم فکر بلکه بی‌جا و غلط است، اگر کمی متوجه شود شب و روز به بسیار تیزی می‌گذرد و هر شب و روز با خود پیغام مرگ را دارد که به انسان می‌آورد.

خداوند:ج؛ در سوره‌الانعام در آیت (۹۵) می‌فرماید: (و حتماً به تحقیق شما آمده‌اید به حضور ما تنها، تنها (برای حساب و جزا) مثل که پیدا کرده بودیم شما را بار اول، و مانندید آن چیزها را که برایتان داده بودیم، و نه می‌بینیم با

شما سفارشگران شما را آنان که باور میکردید بالایشان که در روزی دادن شما با خداوند؛ ج؛ شریک اند، یقیناً که رابطه بین شما قطع شد، و گم شد از شما آن کس، در باره کسی که افکار گوناگون میکردید که (آنها شافعین تان است).

حکایت یک گنهکار:

حافظ ابن قیم حکایت یک گنهکاری که زندگی خود را در ساعتیری و مسخرگی تیر کرده بود نشست و برخواست او در مجالس موسیقی و رقص بود وقتی که سختی مرگ برایش رسید مردم حاضر برایش گفتند که بخوان «لا اله الا الله محمد رسول الله» او مرد گفت به حمام کدام راه رفته ؟ زندگی اش به همین گپ خاتمه یافت و بی کلمه طیبه بر زبان راندن مرد . این ابی دنیا در کتاب خود که نام (المحضدین) دارد می گوید :

(به یک مرد که تجارت میکرد) تجارت کار حرام نیست ، لیکن اگر در آن سود شامل شود در آن غفلت صورت گیرد باز اینقسم تجارت حرام است و آن تجارت در تجارت خود از حرام دوری نمیکرد) در وقتی که مرگ برایش رسید برایش گفته شد که بخوان «لا اله الا الله محمد رسول الله» لیکن او گفت که پنج ضرب شش چند می شود ؟ با گفتن این گپ روح از بدنش خارج شد و او مرد ، مگر کلمه توحید در نصیب او نبود تا در وقت جانکندن آنرا می خواند و به حضور خداوند ؛ حاضر میشد .

من به آن جوانان می گویم که نصیحت را می شنود مگر مشغول گناه اند ، و به آن جوانان می گویم که مرگ را بدکل فراموش کرده ، به آنها می گویم که خطرهای زیادی در پیش داریم ، این گپ خوب نیست که ما وقت خود را عبث تیر کنیم و فرصت بدست آمده را از دست دهیم ، و این بسیار بی عقلی است که از هر خطئه این دنیا فایده اخروی نگیریم .

بعضی مردم بد بخت است که اگر با کردن گناه خداوند؛ ج؛ به او مهلت دهد او فکر میکند که هیچ چیزی نیست و این ملاها و ناصحین و واعظین بی جا گپ های عذاب و عتاب را می گوید، و اگر کسی او را بکردن گناه بترساند می گوید. و اگر کسی او را بکردن گناه بترساند می گوید که جناب کجا است او عذاب که مرا با آن میترسانی من که یکی بعد دیگر گناه میکنم تا حال کدام تکلیف بمن ترسیده. البته به این موضوع باید هر کس بفهمد که سخنان فوق الذکر از دهان مومن مسلمان خارج نمی شود، مسلمان باید کوشش کند که از گناه دور شود و اگر کدام ناصح به او نصیحت کند باید از او تشکر کرده و به نصایح او عمل کند و آن ناصح را باید یک دوست صمیمی خود بداند، مگر با افسوس باید بگوییم که بسیاری از برادران مسلمان مجرم به ناصحان مثال های تایید گناهان و تردید نصیحت های شان پیش می آید، چرا آن احمق ها و جاهلان نمی فهمد که کفار و مشرکین عملاً مبتلا به هلاکت اند این که آنها احساس خود را از دست داده و هیچ سر خود نمی آیند و نمی فهمد که در هر نفس و هر قدم به جهنم نزدیک می شوند، آیا برای آنها این سزا کافی نیست؟ ما آن مجرمان که در تائید جرم های خود این قسم مثال ها پیش میکنند می گوییم که برای محاسبه در پیش خداوند؛ ج؛ خود را تیار کنند سزا و عذاب خداوند بقسم تدریج می باشد، آیا شما این قسم فکر میکنید که خداوند؛ ج؛ از آسمان لشکر روان کند و با طیاره و راکت روان کند، این قسم نیست، عذاب و سزای خداوند؛ ج؛ شاید طوری باشد که انسان آنرا درک نتواند، مطلب تاخیر عذاب الهی این نیست که آنها از عذاب نجات یافته، بلکه آنها در آن زندگی مجرمانه خود برای خود شان راه میسازد که

بزودی عامل هلاکت و سرنوشت بد او شان خواهد شد آنها آنقدر بیچاره و احمق است که تا حال خیر و شر خویش را نشناخته و از مشغولیت عذاب و آشکار چشمش کور است و چیزی نمی بیند ، آیا برای آنها این یک عذاب کوچک است که دلهایشان از سنگ سخت تر است و هیچ پند و نصیحت بالایش اثر نمی کند ، خداوند:ج؛ در مورد این سنگدلان در سوره النساء در آیت (۵۵) بقسم سزا دادن به این مجرمین چنین می فرماید: (بلکه مُهر زده خداوند:ج؛ به دل های آنان به سبب کفر آنان ، ازین سبب آنها ایمان نمی آورد مگر کمی از آنان) .

البته این مُهر طوری است که نه کس آنرا می بیند ، نه احساس میکند و نه کس دیده می تواند ، در مورد اینقسم عذاب خطرناک خداوند:ج؛ در سوره محمد در آیات (۲۲ - ۲۳) می فرماید:

(پس ای مردمان سست عنصر و صاحبان ایمان ضعیف! اگر اختیارداران امور مردم شوید ، ویرانی و فساد را در روی زمین زواج خواهید کرد ، این اشخاص اند که لعنت فرستاده خداوند:ج؛ به ایشان ، و کر کرده ایشانرا به شنیدن حق ، و کور کرده چشمهایشانرا بدین حق) .

حافظ ابن جوزی در (صید الخاطر) می گوید: یک عابد یا عالم بنی اسرائیل گفت که: ای خدای من! چقدر سرکشی کرده ام و چقدر توبه قبول میکنی ، کجا است عذاب تو؟

خداوند:ج؛ برایش گفت: (آیا ترا از مرز مناجات خود بی نصیب نکرده ام؟ یعنی ترا از نماز ، عبادت و مناجات محروم کرده ام و ترا از ذکر و تلاوت آن محروم کرده ام .

ترا از حلاوت استغفار محروم کرده ام آیا این عذاب کم است؟).
بسیار مردم است که قرآن را تلاوت میکند و درس قرآن را بدیگران تدریس میکند
، مگر حلاوت ایمان برایش حاصل نمی شود ، زیرا آن رابطه که بین انسان و
خداوند؛ ج: می باشد و انسان را به خداوند؛ ج: یکجا میکند از او
قطع شده میباشد.

سرکشی بدون از مایوسی و ناامیدی نتیجه دیگر ندارد

یک جوانی که از خداوند متعال غافل و متابعت رسول الله: ص را مانده بود و جوانی عمرش را در الحاد و انحراف میگذراند، در حال بدهن مرگ رفت که در موتر نشسته بود و موتر چپه شد، وقتی که مردم دورادور موتر جمع شدن به او تلقین کلمه توحید کرد، مگر آن جوان منحرف بدون خاطرات گناه دیگر هیچ چیز بزبان نمی آورد، مردم بار بار کوشش کردن کلمه بخواند، لیکن آن بدبخت بار بار آن گپهای گناهان خود را تکرار میکرد که در زندگی بالایش گذشته بود، و خاتمه او بآن شد و میگفت: آیا محبت مانند ما مستها را دیده؟ این قسم مردم هم است که میگویند که دین مانع پیشرفت انسان میگردد، این قسم مردم علاوه از این که مشغول بدبختی بزرگ اند، بی عقلان بزرگ هم هستند، زیرا که آنها می خواهند که مانند حیوانات بچرد و در پیش روی شان چیز باید وجود نداشته باشد که مانع آن بگردد، این قسم مردم نه اخلاق دارد و نه کدام حدود و قیود را مشناسد و نه رعایت آنرا میکند، اگر اینطور نمی بود پس این قسم گپ پست نمی گفت، در حالیکه عامل اصلی پیشرفت و ترقی اسلام است که به مردم تمدن و تهذیب را نشان داد، اسلام است که به مردم انسانیت را نشان داد، اسلام است که به مردم نظم را نشان داد،

اسلام بود که گلم جهالت را از دنیا جمع کرد، مردم را از فقر و افلاس نجات داد روشنی علم و عرفان را بخش کرد، طریقه اسان و شرافتمندانه دریافت روزی را بر مردم نشان داد، سیستم بسیار مشهور و خوب اقتصادی را وضع کرد، اسلام

یگانه دین است که ارتباط خداوند؛ ج؛ و مخلوق به آن محکم می شود، در هیچ یک حکم اسلام غموض و ابهام نیست، در هر طرف اسلام برای انسان رهنمای ها و معلومات فایده مند است که در صورت عمل انسانرا به نیکبختی های دنیوی و اخروی و روبرو میسازد، زندگی بدون دین یقیناً حیوانیت است، در زندگی بدون دین (از دین مقدس اسلام است) بدون از مشکلات چیزی دیگر وجود ندارد، اسلام تمام زندگی انسانرا تنظیم میکند، ظاهر و باطن انسانرا اداره میکند، انسانرا از خطرات حمایه و وقایه میکند، اسلام دل مسلمانرا به نور الهی روشن میسازد، به جوارح تکان میدهد، اندامها را به حرکت می آورد، و آنها را به اعمال صالح تشویق میکند، اسلام در انسان انقلاب و تبدیلی مثبت می آورد، و رواج های منفی را از بین میبرد، اسلام خانه مسلمانرا و باشندگان آنرا مهذب میسازد، به تمام فامیل جلا و مقبولیت میدهد، و ارتباط زوجین، والدین را محکم میسازد، خداوند؛ ج؛ در سوره التحریم در آیت (۶) میفرماید: ای صاحبان ایمان! جانهایتانرا و خانواده هایتانرا از آتش نگاه کنید، آن آتشی که اجزاء آن مردم و سنگها میباشد، و به آن مقرر است فرشته های پیرو قوی، و از آن چیزی که خداوند به آنها امر کرده سرکشی نمی کند، و آن عمل را انجام میدهد که به آنها امر میشود).

پدر و مادر برای اولاد در مورد هر چیز اسوه و قدوه اند، اولاد متابعت امور پدر و مادر را میکند، اگر پدر و مادر فاسد باشد اولاد آن فاسد میشود و اگر پدر و مادر نیک باشد اولاد آنها نیک بخت میشود، به همینطور اگر پدر و مادر فاسد باشد حیثیت اسوه پدر را دارد به این سبب آنها حتماً امانت را خیانت

می‌کند و البته می‌شود که خداوند؛ ج؛ بکردن انسان انداخته، و به امانت انسان خود گردن نهاده خداوند؛ ج؛ در سوره الاغذاب در آیت (۷۲) می‌فرماید: (یقیناً ما پیش کردیم امانت را به آسمانها، زمین و کوه‌ها، لیکن آنها از قبول کردن آن دوری کرد و از بلند کردن آن ترسیدند، و آن امانت را انسان قبول کرده یقیناً انسان ظالم و نافرمان است).

بیت

آسمان هم نتوانست که این بار امانت بکشد

قرعه فال بنام من دیوانه زدند

طوری که در سطور قبلی مطالعه کردیم که وقتی که ایمان در قلب جا گیرد تمام اعضا بدن انسان را برای تحمل کردن احکام الهی در حرکت می‌آورد و وقتی که احکام شرعی عملی می‌شود زنده‌گی نو آغاز می‌شود، و آن وقت در جامعه انسانی سکون و اطمینان در معاشره جای گرفته باز زور، ظلم، عدوات و غیره کارهای نامشروع در آن جا وجود ندارد.

این قسم معاشره خوشبخت حیثیت یک خانواده را پیدا می‌کند، اشخاص معاشره به یکدیگر کمک می‌کند، با غم یکدیگر غمگین می‌شود، محبت، صداقت و اخلاص در جامعه پیدا می‌شود، رعایت امانت در آنجا می‌شود، و بنام بدنیستی، فتنه و فساد چیزی در آنجا باقی نمی‌ماند.

سپید دوم

مرگ و سختی آنرا به یاد داشتن

خداوند: ج؛ در سوره الزمردر آیت (۳۰) میفرماید:

(ای محمد یقیناً که تو میمیری و آنها هم میمیرد).

به همین طور خداوند: ج؛ در سوره ابراهیم در آیت (۲۷) میفرماید:

(محکم نگه میدارد خداوند مومنانرا به کلام ثابت در زندگی دنیا و آخرت و بی راه میسازد خداوند ظالم را و میکند خداوند کاری را که اراده آنرا کند).

رسول اکرم: ص؛ هم سختی مرگ را دیده ، یک وقت او در حالیکه یک کنجی از پیراهنش را در دست گرفته می پیچاند و فرمود که : (نیست لایق عبادت کسی بدون خدا: ج؛ یقیناً که مرگ سختی ها دارد ، ای خداوند: ج؛ مرا کمک کن در سختی های مرگ).

باز فرمود: (خداوند: ج؛ به یهود و نصارا لعنت بفرستد که از قبرهای پیغمبرانشان مسجد ها ساخته ، شما از قبر من مسجد مسازید من شما را از این کار منع میکنم).

رسول اکرم: ص؛ از این دنیا رحلت کرد بقسم که مردم دیبگر میروند و خواهند رفت ، اگر از مرگ کسی نجات حاصل کرده میتوانست رسول اکرم: ص؛ بود که از مرگ نجات حاصل کند ، لیکن این یک حقیقت است که کسی از مرگ نجات حاصل کرده نمی تواند ، این که کسی به مرگ نیک میمیرد و کسی به مرگ به

گپ جداگانه است که خداوند؛ ج؛ در سوره الجمعۀ در آیت (۸) میفرماید :
 (برایش بگو آن مرگرا که از آن میگریزد یقیناً او با شما یکروز روبرو میشود ، و
 باز مبرگردند به ذاتی که عالم است به ظاهر و به باطن) .
 و در صورت (ق) در آیات (۱۹ - ۲۰) میفرماید :

(آمد سختی مرگ براستی و این است آن چیزی که دوری میکردی از آن تو ،
 خواهد دید به نی ، این یکروز است برای ترساندن کفار به عذاب) .
 عبدالملک بن مروان خلیفه مقتدر خاندان اموی بود ، اما وقتی وفاتش از بیرون
 قصر صدا شنید که یک دویی بیت میخواند ، او گفت که ! کاش من پادشاهی بودم
 ، کاش من پادشاهی را غیبتنا ختم که چیست ، کاش من دویی میبودم
 (کالاشوی) .

حضرت سعید بن مسیب که یک تابعی بلند مرتبه بود فرمود :
 (کل ثنا و صفت برای او تعالی که در سختی های مرگ آنها بطرف ما پناهی آورد
 و ما بطرف آنها نمی رویم) .

خداوند؛ ج؛ در سوره الذاریات در آیت (۵۰) میفرماید : { بگریزد بطرف خداوند
 ، یقیناً که من ترساننده آشکارم برای شما از طرف خداوند؛ ج؛ } .
 فرار یا گریز در این جا این معنی را دارد که انسان از تاوان های گناه و جرم به توبه
 به خداوند متعال؛ ج؛ پناه ببرد و در دامن رحمت خداوند؛ ج؛ تسلیم میشود باز
 هیچ ترس در او پیدائی شود .

حضرت ابوبکر صدیق آن مرد راستین و عالی تاریخ بود که وقتی که خبر رسالت
 آنحضرت؛ ص؛ را شنید بدون کدام توقف بالای آن ایمان آورد ، و به جان و مال

دفاع آنحضرت: ص؛ را کرد ، و جان و مال خود را همه برای دین الهی وقف کرد ، مگر در وقت جانکندن ، دخترش برایش گفت که: ای پدر! مردم سابق راست می گفت:

الحمرک ما یغنی السواء عن الفتی اذا حشرت رضاق بها الصور
فکر حضرت ابوبکر صدیق: رض؛ در آن لحظات سخت جانکندن که طرف دخترش شده او گفت: ای دخترم این قسم نگو ، بلکه این قسم بگو:
(و آمد سختی مرگ برآستی ، و این است آنچه از چیزی که تو دوری میکردی و پف خواهد شد در صور ، و این یک روز است که از ترساندن کفار به عذاب و می آید هر روح در این روز با برنده اش (به میدان حشر) و شاهدان (مانند دست و پا و غیره).

مگر وقتی که مسلمان راستین به سختی مرگ رو برو میشود:
حضرت عمر فاروق: رض؛ در حج آخری زندگی خود در پهلوی جمرات ایستاد و دست های خود را به حضور خداوند: ج؛ بلند کرد و این قسم دعا کرد:
(ای خداوند: ج؛ من به تو زاری میکنم که من را مرگ شهادت بده و مرا در شهر رسالت بکش).

خداوند: ج؛ دعا خالص آن بند را استین خود را قبول کرد و او به مدینه منوره رفت و در وقت نماز صبح امامت مسلمین را میکرد ، ابو لولو از پشت سر با شمشیر بالایش حمله کرد و او مبارک بزمین افتاد ، مگر امیرالمومنین در آن وقت سخت هیچکس از اولاد و زن و فامیلش را یاد نکرد ، بلکه فوراً زبانش به (لا اله الا الله محمد رسول الله) گشت و این کلمات به زبانش جاری شد که:

(به من خداوند :ج؛ در مقابل هر چیز بس است و او تعالی بسیار چاره کننده خوب است) . او بعد از گفتن این کلمات به مردم حاضر گفت که مرا کی زد ؟ همه مردم برایش گفت که : ابو لولو به این کار مجرمانه دست زد . امیرالمومنین فرمود که : شکر است که من را بدستی کسی کشت که یک سجده را هم برای خداوند نکرده .

بعد امیرالمومنین را به خانه آورد و بالشت را زیر سرش گذاشت ، او جناب فرمود که : سرم را به زمین بگذارید که اگر خداوند بالایم رحم کند ، و گفت : (کاش در جایی میمیردم که چیز برایم می بود و نه چیزی بالای من می بود ، کاش بار سنگین خلافت به شانه ام گذاشته نمی شد) .

این خواست آن مسلمان عالی بود که در روز جمعه برای خطبه ایستاده میشد پیراهن پیوندی را بتن داشت .

و سال قحطی بود ، امیرالمومنین گشته شد ، او مبارک به شکم خود خطاب کرد که اگر گشته میشوی یا سیر بخدا قسم تا وقتی سیرت نمی کنم تا وقتی که اولاد مسلمین سیر نشود) .

مگر با وجود کالای کهنه و شکم گشته ، آنقدر نام و سیاست داشت که مردم روم قیصر و فارس کسری از شنیدن نامش در ممالک خود به لرزه می آمد .

در این حقیقت شک و شبهه وجود ندارد که مرگ آمدنی است ، و هر انسان حتماً باید این پیاله تلخ را بنوشد . پس به هر انسان هوشیار این لازم است که برای مرگ خود را تیار کند .

امام سفیان ثوری : رح : می فرماید : بالای هر مسلمان که عمرش به شصت سال

برسد کفنش را باید بخرد . یعنی (این بالایش لازم می شود که برای خود کفن بخرد) . یک مرد معمر تمام شب آه های سرد میکشید و اولاد هایش برایش گفت که تمام شب آنها را از خواب کشید.

آنها گفت که ! آه کشیدن شما را از خواب کشید و تمام شب ما را به خواب غانده ، آزار از چپ چیز شکایت داری ، گفت از هشتاد (۸۰) سالگی ام .

به اعمش : رح : که وقتی جانکندن رسید دخترش برایش مېگريست ، او به دختر خود فرمود ! دختر گریه مکن ، به خداوند : ج : قسم که در مدت (۶۰) سال عمرم تکبیر اولی از من فوت نشده ، یعنی که (شست سال مسلسل نماز را با جماعت کرده ام و آن را به وقت مقررش به مسجد رسانده ام) .

این آن ایمان راسخ بود که در قلب های آن شخصیت های عالی جا گرفته بود ، پس به حیث یک مسلمان توسط همین رساله از هر مسلمان خواست میکنم و به هر مسلمان میگویم که باید کوشش کند که خود را به وقت معیش به مسجد برساند و در صف اول جای گیرد ، و از نا وقت رفتن به مسجد باید جدا دوری کنیم ، و به طور خاص به آن ریش سفیدان و بزرگان میگویم که دیگر امید دراز شدن عمرشان نیست باید که یک لحظه هم از مرگ غافل نباشد ، و همیشه باید در این فکر باشد که مرگ بسیار برایش نزدیک است و درازی عمرش یک امید نا تمام می باشد و هیچ باور بالایش نمانده و آنها باید بفهمد که روزها و شبهای زندگی ایشان به پایان رسیده و از مرگ هیچ خلاصی نیست و بزودی با خداوند : ج : ملاقی خواهد شد ، و باید همیشه در این فکر باشند که خداوند : ج : خدا ناخواسته خاتمه عمرشان به بدی نشود ، اعمال و کردار خود را باید اصلاح کند ، و باید در حالتی با خداوند

متعال ملاقی شوند که چیزی تحفه یعنی اعمال نیک باید با خود داشته باشند تا خداوند ج: از او راضی و خوشحال شود .

به همین طور باید هر آن جوانی که خداوند نعمت زندگی را نصیبش کرده برای او لازم است که از آن نعمت عالی در جهت عبادت فایده گیرد ، و آن نعمت را در جا های بیهوده و در بی راهی مصرف نکند بخاطر که این قسم فرصت و چانس طلایی باز بدستش نمی آید ، هر جوان باید کارهای را انجام دهد که برای جوانان دیگر گونه شود به قسم اسامه بن زید و انس بن نصر . و جوانان باید قوه های جوانی خود را بی جای مصرف نکنند ، در مدت جوانی رضایت خداوند ج: به بسیار آسانی حاصل شده میتواند .

به همین طور زنهای مسلمان باید در جهت دین خود قدم های محکم بردارد ، قول و فعل خود را باید در قالب شریعت جایجا کند ، باید دین خود را بیا آموزد ، حفاظت عفت و عزت خود را باید کند ، و به محکم بودن عقیده ایشان باید همیشه متوجه باشند ، و بی بی های مسلمان باید همیشه متوجه عقیده خود باشند تا در آن کدام خلل پیدا نشود و به هر سنگ و بته باید دل خود را بسته نکند ، زنهای مسلمان باید بسیار متدین و با شرف باشد ، زیرا که آنها معلم و مربی خانواده مسلمان است که برای اطفال حیثیت مکتب ابتدائی را دارد ، در آغوش آن مسلمان پسر مسلمان پرورش مییابد ، آغوش زن مسلمان آن گهواره ئی است که نسل نو اسلام در آن پرورده می شود ، آغوش مادر مسلمان آن مدرسه یا مکتبی است که در آن پسران شجاع و قهرمان مسلمان پرورش مییابد .

آغوش مادر مسلمان است که در آن پیغمبران اولیاء الله ، متقیان و صالحین

پرورش مییابد، این آغوش مادر مسلمان است که جامعه اسلامی شهدا و مجاهدین را تقدیم می‌کند، این سینه مادر مسلمان است که توسط شیر به طفل مسلمان تقویه می‌دهد و به او توحید را نشان می‌دهد، در شیر مادر مسلمان صالح به طفل خدا پرستی توبه، نیکی و توحید انتقال می‌شود، و به آن شیر پرورش مییابد و آن شیر اساس عقیده انسان را می‌سازد لیکن اگر مادر از این نعمت محروم باشد باز هیچ وقت پسر عالم فاضل، مجاهد و موحد را پرورش داده نمی‌تواند.

پس این که یک زن مسلمان در پخش کردن اسلام رول مهم دارد، پس از این سبب زنی مسلمان باید در امور دینی و دنیوی خود بسیار جدی و هوشیار باشد، و هیچ وقت از مسئولیت خود غافل نگردد، و نه باید حرکتی کند که به مسئولیت او تاوان رسد و در اولادش کدام اثر منفی را ایجاد کند، زن مسلمان باید رعایت حقوق اولاد و خانواده اش را کند، و به حقوق شوهر خود باید توجه خاص داشته باشد، و در مال شوهرش باید بسیار احتیاط کند تا از فضول خرجی و اسراف بی‌جا نشود، و به عزت و حیثیت شوهرش باید بسیار توجه کند تا لکه بالایی آن وارد نشود.

آن کدام خلل پیدا نشود و به هر سنگ و بته باید دل خود را بسته نکند، زنهای مسلمان باید بسیار متدین و با شرف باشد، زیرا که آنها معلم و مربی خانواده مسلمان است که برای اطفال حیثیت مکتب ابتدائی را دارد، در آغوش آن مسلمان پسر مسلمان پرورش مییابد، آغوش زن مسلمان آن گهواره‌ئی است که نسل نو اسلام در آن پرورده می‌شود، آغوش مادر مسلمان آن مدرسه یا مکتبی است که در آن پسران شجاع و قهرمان مسلمان پرورش مییابد.

آغوش مادر مسلمان است که در آن پیغمبران اولیاء الله، متقیان و صالحین

سبب سوم

ترس از عذاب خداوند

اگر انسان گنهگار بفهمد که خداوند ج: انسان را به گناه میگیرد، و این گرفتن خداوند ج: بسیار مشکل میباشد و هم بسیار مخفی می‌باشد که نه وقت دارد و نه جهت، در این شک نیست که اینطور انسان به گناه خود نظر میکند و این آن قسم فکر است که او را به توبه تشویق میکند، خداوند ج: در سوره هود در آیت (۱۰۲) میفرماید: (و به همین طور است گرفتن پروردگار تو که وقتی که گرفت قریه‌ئی را که باشندگان آن بسیار ظالم بودن یقیناً که گرفتن پروردگار تو بسیار دردناک و سخت است).

به همین طور خداوند ج: در سوره النحل در آیت (۱۱۲) میفرماید: (بیان کرد خداوند مثال آن قریه را که بود باشندگان آن بسیار مطمئن، میرسید رزق برایشان از هر طرف آزادانه، مگر ناشکری نعمات خداوند را کرد، پس پوشاند خداوند به آنها لباس گشنگی و ترس را به سبب کرده‌های آن).

ای برادر مسلمان! به محیط خود نظر بینداز، خداوند ج: آن کسان را چطور فقیر و رسوا کرده کسانی که حدود خداوند ج: را زیر پا کرده و قدر و عزت نعمات خداوند ج: را نکرده و شکر آنرا بجا نه آورده و به گناه مشغول ماندند و زنهای دخترهای خود را برهنه کردند، کسی که قدر و عزت نعمات که خداوند برایشان داده بود نکرد خداوند آنها را خوار و ذلیل ساخت، و آنها بطور حیوان است هیچ

حیثیت ندارد در نظر مردم، قلوبشان را خداوند؛ ج؛ سخت کرد و از خیر و برکت آنها را بی نصیب کرد، خیر و شر خود را نمیشناسند، راه راست را گم کرده به بی راهی دوان اند، این همه کارها را خداوند؛ ج؛ با آنها طوری کرده است که هیچ به آن نفهمیده اند که این مصیبتها از کجا و کدام طرف بالای آنها آمده است، و چطور در آن بند مانده اند، این قسم مردم هیچ شخصیت ندارد، رسم و رواج کفار را توجیع میدهد و در مقابل کافران احساس حقارت میکند، افسانه و صفت تمدن و بزروال کفار را میگوید و از این خبر ندارد که تمدن آنها اصلاً مباه خالی است، بیهوده کلان معلوم میشود، در تمدن غربی هیچ معنویت وجود ندارد، ماده و مادیت ساختمان اساسی آن است و ماده ماندن ندارد، هر چیز مادی کهنه میشود، و پوده میشود و تمدن غربی هم کهنه و پوده شده، از این سبب مردم آن ممالک عصاب را از دست داده، یک بی کاری عمومی در آنها مشاهده میشود، این یک حقیقت ثابت است که در تمدنی که معنویت نباشد آن تمدن ضامن اطمینان هیچکس هم شده نمی تواند.

البته این را نه میگویم که در تمدن غربی چیزهای مفید نیست، پیشرفت صنعتی را که کرده مسلمانان باید از آن فایده حاصل کند، لیکن بدبختی ما مسلمانان این است که وقتی که به آنها برویم بد اخلاقی و بد عملی را از آنها یاد میگیریم نه معلومات صنعتی و تجریدی، در مورد زنده گی مادی خداوند؛ ج؛ در سوره الروم در آیت (۷) مبرفرماید: (آنها به ظواهر زنده گی دنیوی میفهمند و آنها از روز آخرت غافل اند).

به همین طور در سوره النمل در آیت (۶۶) می فرماید که: (مسلسل علم آنها

سپید سیوم

ترس از عذاب خداوند

۴۱ از... که... بفهمد که خداوند... انسان را به گناه میگیرد، و این گرفتن

بطرف آخرت متوجه شد (تا که مانده شدند و علم شان جوابشان داد) بلکه آنها در شک اند در باره آخرت، بلکه آنها از آخرت کور اند).
کفار شرافت و عفت انسانی را از دست داده، آنها به مانند وحشی های جنگلی اند که بدون خورد و اطفا غریزه شهوانی چیز دیگر را نمیشناسد، یک معلم مسلمان که داعی واقعی راه خداوند؛ ج بود در وقت ملاقات با من از پوهنتون (کلاهما) قصه میکرد که در آن پوهنتون بیست هزار دختر است که به قسم نامشروع حامله شده اند، آیا این بی غیرتی و وحشت را تمدن میگوید؟ اگر این را تمدن میگوید پس زندگی نیست بلکه به دامن انسانیت یک لکه کثیف است و به این قسم زنده جانها انسان گفتن توهین انسانیت است، تمدن صرف این را نمی گوید؛ اختراعات و اکتشافات صورت گیرد و زندگی باقی فاقد از انسانیت و معنویت باشد، بلکه تمدن به چیزی گفته میشود که انسان هر دو طرف مادی و معنوی زندگی را تنسيق و تنظیم کند.

به این موضوع باید هر مسلمان بفهمد که تمدن مورت سازی، مورت رانی و ساختن بلدنگ های بلند نیست، بلکه تمدن زندگی خوب و مهذب را می گوید. تمدن به سجایای عالی و اخلاق خوب گفته میشود. و از لحاظ اخلاق و تقویه ممالک غربی، بلکه برهنه است، آنها آنقدر اجتماع بد بخت است که قدر سنگ و خرس را نمیکند لیکن قدر انسان و انسانیت در آنجا وجود ندارد، جامعه غربی یک گله مواشی است که صرف غریزه نفسانی را سیر میسازد و در فکر چیزی دیگر نیست، تفاوت صرف اینقدر است که حیوانات جنگلی مطابق پیدایش طبیعی خود زندگی میگذارد و اینها در شکل انسان از وحشی ها از حدود فطری خود گذشته و

در پیراهنی از مویشی بسپا پشه اند ، تمدن غربی نه به اتباع خود و نه به انسانهای
 دیگر دنیا رحم میکند ، در آن تمدن وحشی خشک و تر همه میسوزند .
 لیکن ما عاشقان مانند مجنون تمدن غربی را میگوئیم که کمی خود را بشناسد از
 بی راهی به راهی صحیح رجوع کند ، خیر خود را در خیر دیگران جستجو کنند ، به
 عقیده اسلامی چنگ زنند و به روحانیت و معنویت رجوع کند ، برای ما آن قصه
 های کثیف تمدن متعفن غربی را نکنید که بوی شان به بینی ها تکلیف رساند ، در
 غرب اگر علوم ساینسی و تکنالوژیکی پیشرفت کرده و از آن کدام فایده گیرد
 مگر آنها را از بد اخلاقی منع نمی کند ، لیکن آنها را به عواقب آن بد اخلاقی
 متوجه کرده که به ضرر آن حتماً رو برو میشود و اگر اینرا کرده نمی تواند پس
 قصه ها و حکایات آنها را در ممالک اسلامی تکرار نکنید ، زیرا که مسلمانان از
 آنها نفرت میکند ، بعضی ها فریب خورده و منحرف شده ، راه فطرت را گذاشته
 ، و درستی حیوانیت قرار گرفته ، آنها بسطحی پست حیوانیت قرار گرفته که
 راه بالا شدن از آن را یافته نمی تواند ، آنها زندگی پر لذت را میگذرانند و از این
 غافل اند که یک ذات قادر مطلق وجود دارد که اگر بخواهد در یک پلک زدن
 چشم همه چیز را با خاک یکسان کرده میتواند ، مگر با بسیار افسوس میگوئیم
 که در مسلمین مردمی اند که آنها غرب و کفار را یک مملکت نا تسخیر شونده
 مشتاسد ، و فکر میکنند که این جلای ظاهری آن تا ابد برقرار خواهد بود ، در
 حالیکه آنها در آن کنار دریا استاده اند که آب آنها را هر لحظه میزند و هر لحظه
 امکان افتیدن آنها در آن دریا است .
 بسیار اقوام در دنیا گذشته اند که زوال آنها برای مردم ناممکن معلوم میشد ،

مگر وقتی که به قهر الهی مواجه شد آنطور از بین رفتن که حالا صرف قصه های تاریخی آنها مانده و بس ، آن عناصر جاهل که امریکا را یک قدرت لایزال فکر میکند (عیاذ باللہ) باید کمی با خود فکر کند و به قدرت لایزان و همیشه بر جا که خداوند ج: است مواجه و مراجع شود و بجای اکت ها و رواج های غربی باید خود را در قالب اسلامی جایجا کند .

مسلمانان و همه جهانیان باید این را بیاد داشته باشد که در سان فرانسسکو زلزله شدید شد که در چند ثانیه بلدنگهای بلند آنرا بخاک یکسان کرد که تصور آن هم نمی شد ، تمدن میان خالی غرب مقابله آن عذاب ناگهانی را کرده نتوانست بطور که در مقابل عذاب الهی به علم انسانی فایده رسانده نمی تواند به همین طور تدابیر آنها در مقابل تدابیر الهی هیچ است ، عذاب الهی طوری است که انسانها در شب خواب خواهد بود که ناگهان زلزله میشود و همه اشیا و آنها را نیست و نابود خواهد ساخت ، و یا اگر خداوند ج: بخواهد .

در روز روشن که هر کس در هر جای مشغول و وظیفه خود باشد عذاب نازل خواهد شد و هر کس که در هر جای است فیصله اش خواهد کرد ، خداوند ج: در مورد نزول این قسم غذاها در سورت النحل در آیت (۲۶) چنین میفرماید: (پس آمد حکم او تعالی به پائین کردن قصرها از آنها بالای آنها ، پس دیدن چت های ایشانرا از بالای آنها (و باشندگانش تحت آن گور گردیده ، در زلزله سان فرانسسکو در مدت سیزده (۱۳) ثانیه همه آبادی ها ویران گردیدن ، همه ریل ها استاد شدن ، و آن شهر مقبول چند ثانیه بیشه ویرانه تبدیل گردید ، و مردم به هر طرف افتاده وزیر قصر هائیکه چپه شده شده ، و کسی که زنده

مانده بودن به هر طرف بقسم حیوانات ترسیده میدویدند ، حالت بود فکر میشد
که قیامت قایم گردیده ، لیکن ان بی وجدانها بعد از گذشت این عذاب می گفتن که
این فعل و حالات طبیعی اند که گاه گاه اینطور می شود .
سبحان الله ! این طبیعت را کی پیدا کرده ؟ پیدا کننده این هم خداوند :ج : است ،
و هر تبدیلی و تحول که در طبیعت واقع میشود به اراده خداوند :ج : میشود ،
خداوند :ج : است که به چیزی بگوید که بشو ، آن میشود ، اگر وجدان آنها زنده
میبود پس این یک وسیله خوب توبه و مراجعت به خداوند بود برای آنها ، لیکن
چه کنیم که وجدان آن بیچاره ها بلکه فوت کرده و هیچ عذاب و عتاب را بند قبول
نمی کنند .

کتابخانه شخصی الحاج هیلان من غازی
Pvt Library of A.H. Hilaman

سبب چهارم

به یاد داشتن نعمات خداوند

خداوند:ج: در سوره الحراف در آیت (۷۴) میفرماید:
(به یاد آورید نعمات خداوند:ج: را و نگردید پخش کنندگان فساد
بر روی زمین).

به همین قسم خداوند:ج: در سورت البلد در آیت (۸ - ۱۰) میفرماید:
(آیا نه داده ایم به انسان دو چشم و زبان و دولب و نشان داده ایم به او هر دو راه را
(راه خیر و شر).

نعمات خداوند:ج: آنقدر زیاد اند که حساب و مقیاس آن در حدود نه آمده نمی
تواند، نه در حدود جای شده میتواند، و همه نعمات که دیده میشود و احساس
میشود از طرف خداوند کریم:ج: برای انسان داده شده، بطور که خداوند:ج:
در سورت نحل در آیت (۵۳) میفرماید: (هر آن نعمت که برایت داده از ۱۹
طرف خداوند:ج: است).

افسوس که ما قدر نعمات خداوند:ج: را نکردیم و نه شکر آنرا بجا آوردیم،
بسیاری از ما است گناه را پیشه خود کرده، با وجود این همه کارها خداوند:ج:
آنقدر مهربان است که نعمت ها را بالای ما بند نمی کند، نعمات خداوند کریم:ج:
اطراف و فضا ما را گرفته، خداوند:ج: در مقابل این نعمت ها از بنده گان خود
میخواهد که شکر او تعالی را بجا آورد، همین سبب است که وقتی که خداوند:ج:

ذکر کدام پیغمبر را میکند با او ذکر نعمات خود را هم میکند که آن پیغمبر به قوم خود یاد میکرد.

از این سبب یکی از اسباب و موجبات توبه این است که از طرف خداوند:ج: که هر نعمت به بنده اش داده شده باید نگهبانی آنرا کند، قدر نعمت این است که باید از آن در جهت خیر استفاده بعمل آید، نعمت صحت بدن است، آنرا باید در راه خداوند مصرف سازی، صحت گوشها، چشمها، دستها، پاها همه نعمات بزرگ و عالی اند باید از هر یک این نعمات در راه دین کار گرفته شود، و همه حقوق که از طرف خداوند:ج: بالای هر عضو مقرر گردیده باید بجا آورده شود، و اگر انسان این کار را نکند قدر نعمات خداوند:ج: را نکرده و این قسم انسان نا شکری نعمات خداوند:ج: را کرده، خلاصه این که شکر نعمات خداوند:ج: طوری میشود که اطاعت او امر او تعالی را انسان کند، و از نواهی او تعالی دوری کند، اگر انسان اینطور کند پس خداوند:ج: او را به رحمت رجوع میدهد و گناه هایش را میبخشد.

سبب پنجم

شنیدن قصه های توبه کننده گان

خداوند متعال؛ ج: در سورت الاحقاف در آیت (۱۶) میفرماید:
(آنها آن مردم اند که قبول میکنم از آنها بسیار اعمال نیک آن چیزیکه کرده اند و
میگذریم از بدی های آنها، در جمله صاحبان جنت خواهد بود، مطابق آن عهد که
با ایشان شده بود).

در این آیت خداوند؛ ج: در اول ذکر گنهکاران را کرده و بعد آنها را متوجه توبه
ساخته و بعد امید رحمت و نعمت خود را برایشان داده که معامله خوب و نیک با
ایشان صورت خواهد گرفت.

قصه یک جوان است که همه زندگی خود را در راهای شیطانی مصرف کرده بود و
شیطان بالای او تسلط کامل حاصل کرده بود، و او یک وقت به بانکوک که شهر
مشهور تایلند است و در این شهر رذالت و فحشا چیز دیگر نمی شود زفت و در
آنجا به هر قسم فجایع مصروف گردید، و خاصاً در فحشا در حدود افراط رسید،
و یک روز این قسم واقعه صورت گرفت که او به هوتلی رفت در کجا که زندگی
میکرد و در آنجا نشست و رادیو را روشن کرد و از امواج رادیو صدای ختم قرآن
بیت الله شریف را شنید که در غاز تراویح تلاوت میگردید، شنید که در آنجا مردم
به بسیار خضوع و خشوع در حضور خداوند متعال ایستاده اند، همه به بسیاد
فغانهای بلند در دربار خداوند میگیرید، امام میگیرید، مقتدیان میگیرید و آن

صدای دل کش به دل و دماغ فرحت و تازگی میبخشید، امام که وقت این آیت را تلاوت کرد (فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ) (محمد: ۱۹) (به این بفهم که دیگر هیچکس لایق بندگی نیست بدون خداوند ؛ج؛ و طلب بخشش گناهایی خود را بکن).

باشنیدن این آیت آن جوان برخواست، به تشناب رفت، غسل کرد، لباس پاک را پوشید، توبه کشید، و همه گناه ها را در محیط مفسد بانکوک رها کرده و به اخلاص و ایمان کامل به خاک مبارک حرمین آمد، علاوه از این که خودش در عبادت الهی مشغول شد، یک داعی مخلص و فعال راه الهی ؛ج؛ هم گردید، و به بسیار جدیت برای دین خداوند ؛ج؛ خدمت میکرد و مسلمین و غیر مسلمین را به دین مقدس اسلام دعوت میکرد.

در بنی اسرائیل یک شخص نود نه (۹۹) فرد را قتل کرده بود، یک وقت آمد که او در فکر توبه کشیدن شد و به یک عابد یا راهب که در صومعه نشسته بود رفت، و از او پرسید که کدام طریقه توده کشیدن او است بانی؟ او در صومعه نشسته عابد برایش جواب منفی داد و همه دروازه های توبه را بروی او بسته نشان داد، آن قاتل آن عابد را هم کشت و به این ترتیب حساب صد قتل را مکمل کرد، آن عابد یک شخص جاهل بود از این سبب به آن قاتل اینقسم فتوی خشک داد، او به این نه می فهمید که رحمت خداوند بسیار وسیع است و دروازه های توبه او تعالی برای هر کس باز است و بدون شرک هر گناه را می بخشد و توبه هر گناهکار را قبول میکند، آن قاتل بعد از آن عالم فتوی توبه را خواست، آن عالم برایش گفت که دروازه های توبه خداوند ؛ج؛ بروی هر مجرم باز است و تا آن

وقت توبه را قبول مېکند که تا آفتاب از مغرب طلوع کند، همین بود که آن قاتل از ته دل توبه کشید، و بعد از آن که توبه کشید آن عالم برایش گفت که به آن قریه برو که باشندگان آن مردم نپک باشند و وقتی که او اراده رفتن کرد در طول راه داعی مرگ را لبیک گفت، فرشته های رحمت و عذاب با هم به جنگ شدن که روح او را به جنت ببرند یا به دوزخ خداوند؛ ج: به فرشته ها امر کرد که فاصله بین دو قریه را معلوم کنید، به هر قریه که نزدیک بود از اهل آن قریه حساب میشود یعنی (از کدام قریه که این مرد حرکت کرده بود قریه مجرمین و به کدام قریه که او میرفت قریه صالحین بود) خداوند؛ ج: به قریه صالحین گفت که به او نزدیک شود و به قریه مجرمین گفت که از او دور شود، همین بود که در وقت دریافت مصافحه به قریه صالحین نزدیک بود خداوند؛ ج: به او رجوع رحمت را داد توبه او را قبول کرد و او را به جنت داخل کرد.

این بود معامله رحمت و مغفرت خداوند؛ ج: ک با گنهکاران مېکند، لیکن به این شرط که به گناه های خود از ته دل پشیمان شود و توبه مخلصانه بکشد.

یک شخص در زمانه رسول اکرم؛ ص: زنا کرد و باز به حضور آنحضرت؛ ص: آمد و اعتراف گناه خود را کرد و از او خواست که او را از آن گناه پاک کند آنحضرت؛ ص: آنرد را رجم کرد، بعد از مرگ او یک صحابی گفت که حال او چه خواهد بود؟

حضرت رسول اکرم؛ ص: فرمود که من او را می بینم که در حوضهای جنت آبیازی میکند.

به همین طور یک زن زنا کرده بود توبه کشید و به حضور آنحضرت؛ ص: آمد تا

او را از گناه پاک کند، آن زن رجم گردید یگ صحابی گفت که کاش آن گناه را مخفی نگاه مبرکرد، رسول اکرم: ص؛ فرمود که به آن ذات قسم که روح من در اختصار اوست، آن زن آنقسم توبه کشید که اگر به هفتاد (۷۰) شخص مدینه تقسیم گردد برای همه آنان کفایت خواهد کرد. چقدر عالی و باقدر است آن شخص که برای خود راه را پاک میکند رسول اکرم: ص؛ فرمود: (گناه از انسان صادر میشود مگر بخشش خواستن و توبه آنرا دفع میکند).

در قصه های توبه کننده ها یقیناً جاذبه می باشد، هر کس که این قسم قصه های دلچسپ را بشنود حتماً قلوب آنها نرم میشود و به توبه میلان و رجحان پیدا میکند، خداوند متعال: ج؛ در سوره النساء در آیت (۳۱) میفرماید: (اگر از آن کبائر که منع شده اید دوری کنید دور میگردانیم از شما بدی های تانرا و داخل میکنیم شما را به جای با عزت).

و به همین طور در سوره النساء در آیت (۶۴) خداوند: ج؛ میفرماید که: (اگر آنها تجاوز کند بخود و باز به پیش تو آید، و بخشش بخواهد از خداوند: ج؛ و بخواهد بخشش برای آنها پیغمبر، یقیناً که شما خواهد یابید خداوند: ج؛ را قبول کننده توبه و مهربان).

سپید ششم

شناخت وسعت رحمت خداوند:ج؛

خداوند:ج؛ در سورت الاعراف در آیت (۱۵۶) میفرماید:
(رحمت من بر همه اشیا محیط است).

یک روز یک شخص که به قبیله یتیم تعلق داشت با آنحضرت:ص؛ نماز ادا کرد و قتی که نماز را خلاص کرد دعا کرد که: (خداوند:ج؛ به من و محمد:ص؛ رحم کن، و دیگر هیچ کس را در ان با ما شریک نسا).

وقتی که رسول الله:ص؛ سلام گشتانند برسید که این گپ را کی زد؟ آن مرد گفت که من این دعا را کردم یا رسول الله:ص؛؟ و من در این گپ بدون خیر اراده دیگر نداشتم، رسول کریم:ص؛ برایش گفت: (دامن رحمت خداوند:ج؛ را بسیار تنگ کردی، رحمت خداوند بسیار وسیع است و هر چیز را در بر میگیرد).

ا! دامن رحمت خداوند:ج؛ بسیار وسیع است! اگر اینطور نمی بود پس به حشرات زمین کی روزی میداد؟ خداوند:ج؛ خالق و پیدا کننده هر چیز است، و به هر چیز رزق و روزی میدهد، خداوند:ج؛ آنقدر ذات مهربان است که از یک طرف به همه زنده جانها طریق دریافت روزی را نشان داده و از طرف دیگر در هر جای برایشان خزانه های رزق ایجاد کرده، بر هر طرف که هر زنده جان روی کند روزی خود را به دست میبواند، انسان که وقتی به زندگی عجیب و غریب خزنده ها نظر کند بی اختیار به خداوند:ج؛ متوجه میشود، اگر کسی زندگی هر خزنده را و طریقه

دریافت روزی خرنده ها را بچشم های باز مشاهده کند قلبش بی اختیار گواهی میدهد که این مخلوق عجیب رازاتی پیدا کرده که از یکطرف بسیار علیم و حکیم است و از سوی دیگر بالا مخلوقش بسیار مهربان است، در وجود و حرکت آن خرنده ها بسیار در رسهای عالی و عبرتناک موجود اند، لیکن اگر کسی به آنها بچشم باز و عبرتناک ببیند، لیکن کسانی که چشمهای عبرت آنها کور اند در هیچ چیز عبرت حاصل کرده نمی تواند.

کری مرسون امریکائی که به هر چیز به نظر عبرت میبیند در کتاب خود بنام (انسان تنها استاد شده نمواند) درباره زنبور می گوید که اینها (زنبور) بسیار زیاد یکجا به مسافات دور میروند و یکجا خانه میسازند، آیا در بدن آنها کدام اریال است که بکدیگر را به آن خبر میدهد؟ این پرسش را به یک پوهاند مسلمان روان کرد، آن عالم مسلمان در جواب برایش گفت که اینطور کدام چیزی وجود ندارد، بلکه به آنها خداوند؛ ج: این قسم الهام کرده و می فرماید: (رب توالهام کرد به زنبورها که بسازد خانه های خود را در کوه ها، درخت ها و در آن جاها که زندگی میکنند در آنجا مردم (در خانه های مردم).

سورت التحل آیت (۶۸)

کری مرسون باز به آن عالم مسلمان رجوع کرد و از او پرسید که آیا این قرآن است؟ او در جوابش گفت که آ؟ این کتاب خداوند؛ ج: است که این قسم میفرماید همین بود کری مرسون مسلمان گردید و به خداوند؛ ج: و رسول او ایمان آورد. آ! رحمت خداوند؛ ج: بسیار وسیع است، هر چیز را در بر گرفته، تا آن که علاوه از مردم نیک مفسدین هم از رحمت خداوند؛ ج: مستفید میشوند، آیا این رحمت

خداوند:ج؛ نیست که به مردم که نماز غی خواند مهلت داده، به مسجد غی روند از نعمات الهی منکر اند، و علاوه از این مرتکب گناه های دیگر میشوند، در حالیکه خداوند:ج؛ آنها را از هر سو گیر کرده و قادر به عذاب دادن آنها است، لیکن با وجود این همه کار علت خداوند آن مجرمین را زنده میکند و آنها را مهلت داده است، و زود پرایشان سزا داده غی شود، و هم خداوند:ج؛ آنقدر مهربان است که در یک حدیث قدسی میفرماید:

(ای بنده های من! یقیناً که شما در روز و شب گناه میکنید و من میبخشم همه گناه را، پس از من بخشش بخواهید خواه بخشید تان).

ای برادر مسلمان! اگر کمی فکر کنی پس رحمت خداوند:ج؛ را در هر چیز خواهد یافت، خداوند:ج؛ ترا به راه راست رهنمائی کند، وقتی که تو از مادر و پدر مسلمان پیدا شدی، در خانواده مسلمان زنده گی میکنی و محیط مسلمان است و به فطرت اسلامی پیدا شده ای پس این همه نعمات پاک از تو میخواهد که به خداوند:ج؛ رجوع کنی و توبه بکشی، خداوند:ج؛ در سوره الروم در آیت (۳۰) میفرماید که:

(متابع آن دین خداوند را کنید که پیدا کرده مردم را با آن، در پیدایش خداوند:ج؛ هیچ تبدیلی نیست، این است دین محکم، لیکن بسیاری مردم به این غی فهمند).

این بودند چند اموری که در این رساله و کوچک مطرح گردیدن، و این امور شکل رسوه را دارد که برای عاقلان کفایت، و برای آن مردم که قصد توبه را کرده باشد، دروازه های توبه را باز میکند، بر هر مسلمان لازم میشود که توبه های خود را نو

سازد ، ما و دیگر مسلمین باید به خدای خود رجوع مخلصانه کنیم خداوند:ج؛
بسیار بخشاینده و مهربان است ، خداوند:ج؛ در سورت التحریم و آیت (۸)
میفرماید که :

(ای مومنان به خداوند توبه مخلصانه بکشید).

و در سورت المائده در آیت (۷۴) میفرماید :

(آیا رجوع نمی کنید بطرف خداوند؟ و بخشش نمی خواهید از او ، و خداوند:ج؛
بخشاینده و مهربان است).

من نمی فهمم که با وجود این عنایات و مهربانی ها مسلمین چرا به خداوند:ج؛
رجوع نمی کنند؟ و چرا سرکشی میکنند؟ و چرا از ذکر خداوند:ج؛ روی گردان
میشوند؟

و مسلمین چرا به راه شیطان روان اند؟ و چرا در عقب دیگرانحرافات و مزخرفات
روان اند؟ و چرا مرتکب به بدعات میشوند؟ به خداوند:ج؛ دعا میکنیم که هر
گناهکار را براه راست رهنمائی کند ، و هم برایشان توفیق توبه را بدهد ، و ایمان و
یقین را در دلهایشان محکم کند ، و به وسیله این رساله آنها را براه خداوند:ج؛
برابر کند ، و به وسیله این رساله آنها را در خیر مصروف کند.
خداوند:ج؛ به همه مسلمین توفیق دهد که برای اصلاح خود و دیگر مسلمین
کوشش کند ، و او تعالی است کمک کننده همه مسلمین و سازنده کار و
به هر چیز قادر .

و در آخر از خداوند بخشاینده و مهربان امیدوارم که این عمل مرا در روز قیامت

در ترازوی حسنات اندازد، در آنروز که با خداوند: ملاقی میشویم، و
خداوند: ج: هر آنکس را از این رساله فایده رساند که اینرا مطالعه میکند و
مطالب آنرا به دیگر مردم بیان میکند.

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین

سخن آخر

گر آئینه از آه گردد سیاه شود روشن آئینه دل به آه
توبه آدم :ع: را بکجا رسانید توبه نکردن و تکبر ابلیس را چه کرد ؟

خلاصه مفهوم اصلی توبه (انابت) پشیمانی و ندامت از گناه و عذر و زاری به در
بار ذات توابع یکتا بوده و مطابق وعده برحق حق تعالی :ج: کسیکه توبه صدق
نموده و بسوی گناه باز نگردد خداوند همه اعمال گذشته او را بعبارت حساب
می کند ،

همچنان طبق فرمایش پیغمبر صادق :ص: هر گاه بنده به گناه خود معترف شود و
بعداً از آن نادم گردیده و توبه نماید الله :ج: توبه انرا قبول میکند .

توبه آن سنت مقبول میباشد که حضرت سید السادات پیامبر گرامی و معصوم
اسلام و پیشوای عالم بشر روزانه هفتاد الی صد بار توبه و استغفار میگفتند .

نتیجه اینکه در صورتیکه بنده مومن از گناه گذشته خود خجل و پشیمان باشد و
در آینده به نکردن گناه تعهد نماید از گناه فوراً دست کشیده و بعد از توبه به آن
رجوع نکند توبه مقبول درگاه خدای مهربان گردیده در وقت مرگ و نزع توبه قبول
نمیگردد و زمان فرا رسیدن آن نیز به انسان معلوم نیست بنا باید توبه کرد و زاه
فلاح و نجات را در پیش گرفت سعدی علیه الرحمه که یکی از شعراي عارف عالم
اسلام است در بوستان عطاگین خود چنین اشاره کرده است .

کنونت که چشمست اشکی بیار زبان در دهان است عذری بیار
نه پیوسته باشد روان در بدن نه همواره گردد زبان دهن

توبه

الهی من نکردم زار توبه
 خجالت می کشم از کرده خود
 خطا کردم فزون از حد زیاد
 شدم بیزار من از جرم غفلت
 به معرم کن نظرای شاه شاهان
 به حق مصطفی سردار کونین
 الهی توبه کردم توبه کردم
 به امرت ای شه غفار توبه
 ببخشا از کرم بادر توبه
 ندامت میکشم بسیار توبه
 بشیمانم من ای جبار توبه
 به حق سرور سردار توبه
 بکن لطفی تو ای ستار توبه
 به عشق و صدق دل تکرار توبه

کریم! «هیله من» عاصی و نادم
 ببخشایش تو ای غفار توبه

الهی! «طالب دنیا حقیر، طالب عقبی اجیر و طالب مولا امیر است»
 خداوندا ما را منیب و طالب مولا گردان آمین یا رب العلمین.

الحاج هیله من غزنوی

رمضان المبارک ۱۴۱۹ هـ ق پشاور

کتابخانه شخصی الحاج هیله من غزنوی
 Pvt Library of A.H. Hilaman